

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om ejendomsskyld til staten [af Jens Foged m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 27) findes i tillæg A. sp. 467, fremsættelsen i tidenden sp. 375).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Grünbaum): Til det nu genfremsatte lovforslag om ophævelse af den fikserede ejendomsskyld til staten kan jeg sige, ligesom jeg sagde ved forslaget behandling i forrige samling, at jeg ikke kan medvirke til dets gennemførelse. På et tidspunkt, hvor landets økonomi gør det nødvendigt for staten at skære ned på en lang række poster for at opnå besparelser, vil det efter min og regeringens opfattelse være forkert at opgive en indtægt på ca. 16 mill. kr., så meget mere som statens administrationsomkostninger i forbindelse med denne afgift er meget beskedne.

Jeg står uforstående over for, at forslagsstillerne, som i øvrigt til stadighed efterlyser sparsommelighed fra statens side, her foreslår, at staten skal opgive en afgift, som har hvilet på ejendommene igennem mange, mange år, og som udgør et meget beskedent beløb for det store flertal af ejendomme. Afgiften er jo som bekendt fikseret på grundlag af forholdene i 1956 og er siden nedsat flere gange, senest sker dette i forbindelse med den 15. almindelige vurdering, så den herefter kun udgør $\frac{4}{7}$ af det oprindelige beløb. Jeg skal tilføje, at ejerne jo har overtaget ejendommene med denne forpligtelse, således at opgivelse af afgiften i virkeligheden ville være en gave til de nuværende ejere.

Søren Jensen (Vejen): Jeg skal lige for klarhedens skyld nævne, at ifølge den nugældende lov om ejendomsskyld til staten — og det gælder jo også for den lov om ejendomsskyld til kommunerne, som vi lige har behandlet her i tinget — gælder der den

bestemmelse, at den fikserede ejendomsskyld nedtrappes, idet den formindskes efter hver ejendomsvurdering, og denne nedtrapping for de to former for beskatning følger hinanden. Dette indebærer i henhold til de gældende bestemmelser, at de to beskatningsformer helt forsvinder efter 19. almindelige vurdering.

Jeg skal da gerne medgive, sådan som det anføres af forslagstillerne, at hvis man ser det isoleret, så kan man da udmærket sige, at det er et begrænset provenu, staten får ud af denne beskatningsform. Men hvis der skal være nogen logik i tingene, så må dette forslag ses i sammenhæng med det andet lovforslag, altså det, som venstre og konservative havde stillet i fællesskab — altså det forslag, vi lige har behandlet — som jo gik ud på, at den kommunale beskatning af faste ejendomme også skulle ophæves. Man kan simpelt hen efter min opfattelse ikke ophæve den ene af den art beskatninger, uden at man samtidig ophæver den anden.

Bortset fra, at vi fra socialdemokratiets side må sige, at den nugældende lovgivning bør fortsætte uændret, indtil den faktisk afskaffer sig selv, vil der altså også efter forslagsstillerne egne bemærkninger blive tale om et betragteligt provenutab sammenlagt for de to lovområders vedkommende, nemlig i alt 130 mill. kr. for 1974. Set fra den synsvinkel må man nok sige, at det er næppe det rette tidspunkt at gennemføre et sådant lovforslag på og altså lægge beløbene over på de direkte skatter. Jeg vil da gerne tilføje — for det er da også noget, man skal være opmærksom på, når det drejer sig om den slags ting her — at der er noget, der hedder administration, og finansministeren nævnte administrationen vedrørende denne lovgivning. Jeg kan da tilføje, at efter det kendskab, jeg har til disse ting, er administrationen af denne ejendomsskyld, som jo nu foregår i kommunerne, efter at amtsstuerne er ophævet, meget simpel og enkel, idet det foregår på den måde, at man to gange om året indberetter til kildeskattedirektoratet,